

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštnino
vred in v Mariboru
s pošiljanjem na dom
za celo leto K 4.—
za pol leta „ 2.—
za četrt leta „ 1.—

Naročnina se pošilja
upravnistvu v tiskarni
sv. Cirila, koroške
ulice št. 5. List se
pošilja do odpovedi.

Deležniki katol. tis-
kovnega društva do-
bivajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI

GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Posamezni listi dobé
se v tiskarni in pri
gospodu Novak-u na
velikem trgu po 10 h.

Rokopisi se ne vra-
čajo, neplačani listi
se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje
od navadne vrstice,
če se natisne enkrat,
po 15 h, dvakrat 25 h,
trikrat 35 h.

Inserati se sprejemajo
do srede opoludne.

Štev. 41.

V Mariboru, dne 8. oktobra 1903.

Tečaj XXXVII.

Krvni davek štajerskih Slovencev.

Zdaj, ko odhajajo zopet cele trume slovenskih mladeničev k vojakom, vsiljuje se nam bolj kakor ob kakem drugem času misel na krvni davek, ki ga moramo doprinesati državi mi štajerski Slovenci. Razmeroma z nemškimi sodeželani plačujemo štajerski Slovenci ogromen krvni davek! Štajerska dežela ima po zadnjem ljudskem štetju 1.360.000 prebivalcev. Ena tretjina tega prebivalstva je slovenske narodnosti. A krvnega davka pa moramo plačevati Slovenci toliko kakor Nemci, tukaj se ne pozna razmerje ene tretjine do dveh tretjin!

Štajerska dežela daje vojakov za tri infanterijske polke, namreč za polke št. 87, 47, 27 in za dva domobranska polka št. 26 in 3. Celi infanterijski polk št. 87 in polovico polka št. 47 se sestavlja iz Slovencev, druga polovica polka št. 47 in celi polk št. 27 pa iz Nemcev. Domobranski polk št. 26 je sestavljen iz samih Slovencev, polk št. 3 iz samih Nemcev. Iz tega sledi, da plačuje tretjina slovenskega štajerskega prebivalstva ravno toliko krvnega davka kakor dve tretjini nemškega prebivalstva.

In kaj dobimo štajerski Slovenci za to? Ravno kar smo dobili v Celje dva sodnijska svetnika in v Maribor in v Konjice po enega notarja, ki so našemu slovenskemu ljudstvu tuji in našemu slovenskemu jeziku sovražni. Tako nam plačuje nemška vlada naše velikanske žrtve pri krvnem davku! In ne dobimo ne ene slovenske gimnazije, ne ene

realke, ne enega učiteljskega, ne ene kmetijske šole. V Mariboru, v Celju, v Ptujju je na tisoče Slovencev, a vlada se ne pobriga niti, da bi jim dala vsaj slovensko ljudsko šolo, dočim n. pr. po primorskih mestih zida za par nemškutarjskih uradnikov kar sama rada nemške šole in nastavlja nemške učitelje. V vse urade, pri glavarstvih, sodiščih, davkarijah, nam vsiljuje Nemca, ki ne razumejo in ne marajo našega ljudstva, sinovi-uradniki slovenskih kmetov pa morajo v druge dežele v prognanstvo. Nas Slovence pozna vlada samo, kadar moramo plačevati krvni in denarni davek, sicer pa smo ji le državljani druge vrste! Dukler bodo naše vlade nemške, Slovenci ne moremo drugega pričakovati nego preziranje in tlačenje...

Gornjeradgonski okrajni zastop.

Državni poslanec dvorni svetnik dr. M. Ploj je stavil v državnem zboru v slovenskem jeziku interpelacijo, ki nam kaj lepo osvetluje, kako se je delalo za okrajni zastop gornjeradgonski. Zdaj vemo iz te interpelacije, zakaj smo Slovenci propadli. Interpelacija državnega poslanca dr. Ploja in sodrugov na eksel. Ernesta pl. Körber, ministra notranjih zadev glede nepostavnega postopanja pri volitvah v okrajni zastop gornjeradgonski se glasi:

»Dne 11. septembra 1903 so se vršile volitve za okrajni zastop gornjeradgonski iz skupine kmetjskih občin.

Pri tej volitvi udeležil se je kot zastopnik občine Hrastje-Mota Jakob Černjavič, posestnik na Moti, v resnici pa je bil izvoljen Jakob Mislota, posestnik na Moti.

Volilno legitimacijo dobil je od c. kr. okrajnega glavarstva Ljutomer Jak. Černjavič, vključno temu da ni bil izvoljen, in se je na podlagi te legitimacije udeležil volitve kot volilni mož za imenovano občino.

Jakob Černjavič oddal je svoj glas za privržence I. Wratschkove stranke, katera je tudi z enim glasom večine zmagala.

Jakob Mislota je bil odločen pristaš nasprotnne stranke I. Wratschko-ta, tako da se je z nepostavno udeležitvijo Jakoba Černjavič izpremenil volilni rezultat, in da so zmagali privrženci g. I. Wratschka, med tem ko bi bila sicer zmagala nasprotna stranka.

Jakob Černjavič udeležil se je torej volitve na podlagi kazenskega dejanja, bodisi da je falzificiral volilni protokol, bodisi da se mu je nalašč poslala od c. kr. okrajnega glavarstva ljutomerskega legitimacija.

K temu še omenimo, da se je jednak slučaj primeril v občini Grabonoš, kjer je dobil legitimacijo Jožef Šijanec, in le vsled reklamacije občinskega predstojništva poslalo je c. kr. okrajno glavarstvo legitimacijo pravemu volilnemu možu g. Ant. Sattler-ju.

Podpisani torej vprašamo:

a) Ali hoče visoko c. kr. ministrstvo za notranje zadeve nemudoma poizvedovati, na kateri podlagi je izdalo c. kr. okrajno glavarstvo v Ljutomeru volilne legitimacije?

b) Zakaj je v občini grabonoški prvotna legitimacija bila dostavljena privržencu gosp.

Listek.

Črtice iz življenja slavnih mož.

(Nabral in prevel Vrhovski.)

I. Ruski car Peter Veliki je bil po bitki poltavski s Švedmi, katere je sijajno premagal, kaj dobre volje. Ko so pripeljali pred njega švedske ujetnike, dal si je prinesiti kozarec vina, ter napil jim, rekoč: »Na zdravje mojim učiteljem v umnem vojskovanju!« Vodja Švedov Renschield si drzne vprašati, kdo da so tisti učitelji? »Vi gospoda«, odvrne car, »vi švedski generali«. — »Ali to pa ni lepo od Vašega Veličanstva«, očita Renschield, »da ste svojim učiteljem za njih trud le — ječo naložili za plačilo!«

II. Bivši predsednik Združenih držav v Ameriki, Andrej Johnson († l. 1875), se je bil v svoji mladosti izučil krojaštva. Še le kot mladi krojaški mojster se je sam izučil brati in pisati. Nedolgo potem je bil vsled svojega navdušenja za prostost in blaginjo ljudstva izvoljen za poslanca v zbornico, kjer se je z vso vnemo potegoval za blaginjo nižjih stanov. To nekaterim plemenitašem ni ugajalo in eden mu je celo oponašal: »Gospod Johnson, kaj boste tako goreč, saj še ni dolgo, ko ste moje nogovice šivali.« Johnson ga ostro po-

gleda, potem pa mirno odvrne: »No, ali tedaj Vaše nogovice niso dobro sešite?« Gromovito ploskanje je pritrjevalo od strani obrtnikov in delavcev tem modrim besedam in Johnson postal je sedaj še bolj priljubljen pri ljudstvu, katero ga je pozneje celo za predsednika ljudovlade izvolilo.

III. Iz življenja velikega kneza ruskega Konstantina pripoveduje se naslednja dogodba: Ko je bil on še le dvanajst let star, šel je nekoč s takratnim vojnim ministrom k ladjestaji, ogledat si veliko novo vojno ladujo, »Knez Menčikov« imenovano. Ko se sprehajata po ladiji, prigodi se, da v tem trenutku pade neki mornarski učenec v morje. Takoj za njim skoči v vodo neki mornar, kateremu se posreči, rešiti fanta iz vode. Mladi princ je bil tega tako vesel, da stisne rešitelju roko, rekoč: »Jaz te imenujem od sedaj za častnika.« Tem besedam mladega carjeviča se minister začudi in je v veliki zadregi, dobro vedoč, da imenovanje častnikov v Rusiji pripada jedino le carju.

Ko je car to zvedel, dal je poklicati sina ter ga skara za to. Ali mladi carjevič ne more tega razumeti ter ves nevoljen reče: »Dobro! Ker tedaj Vaše Veličanstvo ne dovoli, da bi bil ta srčen mornar povikšan za častnika, tedaj tudi jaz nočem biti za admiral.« Rekši odpaše svoj meč ter ga položi

pred carja. Car se nasmeje tem besedam in dovoli, da se je sinu imenovana želja izpolnila.

IV. Ruski car Aleksander I. potujoč po južnih pokrajih svojih, je nekoč se odtegnil od svojega spremstva ter došel k neki koči, pred katero je sedela stara ženica. Ta videvši cara po vojaški opravljenega, vpraša ga, je li morda on od carove straže in ji znabiti on donese denar, kojega ji pošlje njen sin. Caru se je dopadla prostosrčnost starke, vpraša jo, kdo in kje je njen sin?

Starka pripoveduje, da je že nad trideset let udova, da živi le ob tem, kar ji pošlje nje sin Ivan, kateri služi na carjevem dvoru. Ta ji pošlje vsako leto po dvajset rubljev in letos je še le polovico tega poslal, obetaje, da drugo pošlje po katerem carovih služabnikov.

»Veš kaj, starka«, svetuje car, »vprašaj za denar gospoda, ki ti ga jaz sedaj pokažem.«

Med tem se približa spremstvo in car pokaže starki na Orlova, rekoč: »Ta gospod ima tvoj denar.« Orlov, ki o tem ni nič vedel, se je čudil, ko ga žena vpraša po svojem denarju. Car, smejoč se, mu pove vse, ter ukaže, naj izplača starki šestdeset rubljev. Starka videvši toliko denarja, se ga brani vzeti.

Wratschka in ne izvoljenemu možu?

c) Na kak način je prišel Jakob Černjavič do volilne legitimacije za občino Hrastje-Mota?

d) Ali je pripravljeno visoko c. kr. ministrstvo notranjih zadev, skrbeti za to, da se v slučaju kazenskega dejanja nemudoma odstopijo akti c. kr. državnemu pravdnstvu v Mariboru in ob enem sistirati konstituiranje okrajnega zastopa gornjeradgonskega?

Dr. Ploj in tovariši.

Videli bomo, ali bo vsaj minister posegel v nemčursko gnezdo ter pokazal javnosti naše lepe nemčurje!

Deželni zbor štajerski.

Preosnova dežel. volilnega reda.

Poslanec Robič je z drugimi slovenskimi poslanci vred predlagal meseca aprila t. l., naj se volilni red za deželni zbor spremeni. Ta predlog je vtemeljeval v četrtek, dne 1. oktobra. Zahteval je, naj se število poslancev iz velikega posestva zmanjša. Zadnje deželnozborske volitve se je izmed vpisanih 201 volilcev od velikega posestva vdeleževalo 31 oseb. Teh 31 oseb je imelo 30 pooblastil in so si privoščili kar 12 sedežev v deželnem zboru. Na 31 oseb 12 poslancev! To je vendar v nebo kričeča krivica! Reče se: veleposestniki so možje silno zmerni. Nam Slovencem se niso nikdar pokazali zmerne. Pred leti so nam odrekli vsako pravico narodnega obstanka. Ko smo slovenski poslanci l. 1899 čitali v slovenskem jeziku deželnozborske interpelacije, so veleposestniki prvi med vsemi bežali iz deželne zbornice. Kar zadeva trge in mesta, naj v tej skupini volijo ne le samo nekateri trgi, ampak vsi, brez razločka. Poslancev za kmetijske občine je premalo; njih število se mora pomnožiti. Tudi naj se ne volijo po volilnih možeh, ampak vsak volilec naj voli naravnost poslanca. Pravico v kmetijski skupini voliti naj ima vsak, kdor plačuje 8 K direktnega davka. Vpelje naj se nova splošna skupina poslancev, v kateri naj volijo vsi, ki nimajo dozda volilne pravice v nobeni prejšnjih skupin, tudi tisti, kateri sploh nobenega davka ne plačujejo. Poslanec Robič je izjavil, da Slovenci zahtevamo enako, splošno, direktno in tajno volilno pravico. Ker se pa ta za deželni zbor ne bo dala doseči poprej, preden se enaka volilna pravica ne zagotovi za volitve v državni zbor in ker zdajšnji umirajoči državni zbor splošne in enake volilne pravice ne bo vpeljal, odstopi gospod Robič z a z d a j od te zahteve

ter tirja le pravičnejšo razdelitev deželnozborskih poslanstev.

Nemška katoliška stranka je po poslancu Hagenhoferju vložila skoro jednako zahtevo po pomnožitvi števila deželnozborskih kmetijskih poslancev ter se strinja večinoma z nazoni Slovencev. Le to še pristavljajo nemški katoliki, da se iz kmetijske skupine izločijo kraji, kjer so fabrike. Fabričani naj volijo s trgi in mesti. Ob enem pa zahtevajo nemški katoliki pomnožitev števila deželnih odbornikov v skupini kmetijskih poslancev. Kmetijski poslanci imajo zdaj samo le enega deželnega odbornika. Govornik Wagner je rekel, da je za nemške kmete štajerske silno bridko, ker nimajo zdaj zastopnika v deželnem odboru. Bodita dva deželna odbornika izmed kmetov, jeden za slovenski, drugi za nemški del dežele. (Vseh deželnih odbornikov je zdaj šest — deželni glavar je sedmi. Jeden odbornik je izmed veleposestnikov, jeden (gosp. Robič) izmed kmetov — štiri je izmed mest in trgov. To je nemška pravica!)

Baron Rokitsky, voditelj »bauernbundlerjev« je tudi zahteval spremembo volilne postave. Večinoma se tudi on strinja z Robičem in Wagnerjem. Le to mu ne gre v glavo, zakaj bi se fabrike uvrstile v mestno skupino. Če se njegov predlog sprejme, bi bili Slovenci na slabšem kakor so zdaj. Po zahtevi Wagnerja bodi vsaka občina s 250 dušami sedež volitve; po predlogu Rokitskega občina s 400 dušami. Baron Rokitsky je zbleknil v svoji surovosti proti nemškim katolikom par psov, radi katerih so mu ti zasulili nekatere prav kosmate.

Poprava naših hudournikov.

V petek, dne 2. oktobra so bili na dnevnem redu predlogi nekaterih nemških »bauernbundlerjev« radi poprave nekaterih gornještajerskih hudournikov, potem dva predloga poslanca Žičkarja v isti zadevi. Že 17. aprila t. l. je vložil ta poslanec predlog, naj se popravi nevaren hudournik Sevnisnica, ki teče pod Zabukovjem in skozi Sevnisko občino ter se zliva nekaj nad sevnisko železniško postajo v Savo. Dne 2. oktobra je imenovani poslanec zagovarjal in vtemeljeval ta svoj predlog ter zahteval, naj se izroči v pretres deželno-kulturnemu odseku. Deželni zbor je sprejel ta predlog. G. Žičkar je potem utemeljeval drugi predlog, ki ga je vložil dne 21. sept. t. l., naj se uravnajo v brežiškem okraju sledeči trije hudourniki: Močnik v Artički, Gabernica s Sromlico v Zakotski občini. Tudi predlog zastran teh treh potokov se je izročil deželno-kulturnemu od-

seku v pretres in poročilo. — Kadar pridejo na svitlo stenografski zapisniki deželnega zbora, objavimo te govore.

Slóvenec zmagal proti Nemcu.

Poslanec Robič je predlagal ob koncu svojega govora zastran volilne reforme za deželni zbor, naj se njegov predlog izroči odseku s 15 člani; grof Stürgkh se je temu ustavljal rekši: Ta odsek naj šteje samo 12 udov, ker se dozda tudi niso volili odseki s 15 člani, ampak k večjemu z 12 člani. Gosp. Robič je stvar pojasnil, zakaj je treba tako mnogoštevilnega odseka z 15 člani? Zato, da ima v njem vsaka stranka vsaj po dva uda. Ker so s slovenskimi, katoliškimi in bauernbündlerskimi poslanci glasovali tudi nekateri nemški narodnjaki, je bil sprejet Robičev predlog. V ta odsek, ki ima preurediti volilveno postavo, sta izmed slovenskih poslancev izvoljena gg. dr. Dečko in dr. Hrašovec.

Politični ogled.

Prva okrožnica Pija X. Novi papež Pij X. je izdal prvo okrožnico vesoljnemu svetu. Sv. oče pravi v njej, da se je s solzami v očeh vpiral izvolitvi in da se je bal slediti onemu, ki je 26 let vladal cerkev z veliko modrostjo. Tudi radi tega se je vstrašil izvolitve, ker bolj kot prej se cerkev nahaja v položaju težkih in trdih stisk. Uklonil pa se je božji volji. Njegov program je delovati, da bo povsod vladal Kristus. Morda se dobe ljudje, nadaljuje okrožnica, ki tajne namene iščejo v naši duši, da bi jih izrabljali za svetne namene in strankarske želje. Da zatreto že v kali ničeva upanja, izjavljamo, da nočemo biti drugega, kakor služabniki Boga, ki nam je izročil sveto službo. Papež kliče na pomoč škofa, obžaluje boj, ki se povsod bije proti Bogu in pravi, da se mora človeško družbo pripeljati nazaj h krščanski pravosti in kršč. življenju. Priporoča vzgojo mladine, posebno one, ki je določena za duhovski stan. Sveti oče želi, da se katoliška društva v mestih in na deželi povsod širijo in z vzgledi delujejo za krščansko življenje. Dejanje usmiljenja se mora izvrševati brez ozira na samega sebe in brez ozira na svetne koristi. Ko bo vse zopet urejeno v Kristusu, bodo plemeniti in bogati pravični in darežljivi proti nižjim. Cerkev mora biti popolnoma neodvisna od vsake zunanje vlade. Ko sveta stolica to prostost zahteva zase, ne brani le cerkvene pravice, ampak skrbi za splošno blaginjo in blagor narodov. Sv. oče končuje

»Zakaj nočeš tega denarja?« jo vpraša car.

Zato, ker se bojim, da ni prav zaslužen«, odgovori žena. »Vem dobro, da ima moj Ivan na leto le osemdeset rubljev, zato ni mogoče, da bi si bil od tega toliko prihranil.«

Poštenje starke je zelo dopadlo carju. Pove ženi, kdo da je in dostavi, da odslej ji bode sin Ivan pošiljal vsako leto večjo podporo, ker se mu bode zvišala plača.

V. Pruski kralj Friderik II. je imel pogosto pri svoji mizi znanega brezbožneža Voltaire-ja kot gosta. Ta je najraje govoril brezbožno in pchušljivo ter kvasil proti veri in Bogu. Nekoč se je ravno napeljala govorica o večnosti in nebesih, na kar Voltaire ošabno reče: »Kar se mene tiče, jaz ne maram za nebesa, temveč bi ondi svoj pripravljene sedež le rad prodal.« Na te besede se oglasi neki moder pa bogat mož, rekoč: »Dragi gospod! Mi vsi tukaj smo pod pruskim kraljem, kjer velja postava, ako hoče kdo kaj prodati, mora se prej izkazati, da je on v resnici lastnik tega. Ako morete vi v resnici spričati, da je jeden sedež v nebesih vaš in ga prodaste, kupim ga jaz in če dam celo svoje premoženje zanj!« Brezbožnež je na to umolknil, dobro vedoč, da so ga te besede zadele do živega.

VI. Kralj Ljudevit IX. je dobil za spomin

ogromno veliko repo, katera je rastle na zemljišču, kjer je on svoja mlada leta preživel. Kralj je daroval zanjo sto cekinov. — Ko je o tem zvedel neki plemenitaš, sklenil je pokloniti v dar kralju najlepšega svojega arabskega konja, meneč, da za takšno darilo bo gotovo dobil kraljevsko odmeno. Kralj je konja sprejel, nato pa odprl svojo zakladnico in vzal iz nje ono repo rekoč: »Verjemite mi, gospod, da je ta repa mene stala sto cekinov, pa vendar jo Vam dam kot v zahvalo za Vašega konja.« Plemenitaš se je poklonil, vzal repo in jo nesel domov. Do smrti potem ni mogel pozabiti na to »kraljevsko darilo.«

VII. Grof Adam Revicky, državni kancelar za časa cesarja Franca I., je rad govoril slovaški s svojimi rojaki, ako so prišli k njemu s kako prošnjo. Nekoč pride deputacija od priprostih kmetov, katera izroči kancelarju pisano prošnjo in eden od njih jo razjasnuje rekoč: »Naj bi blagovolil preblagorodni gospod kancelist (pisar) to prošnjo podpirati.« Revicky smejoč se, pove prošniku ljubeznivo: »Moj dragi! Vaša prošnja zdi se mi opravičena in skušal jo bodem povoljno rešiti, ali povedati Vam moram, da jaz nisem kancelist, nego kancelar!«

»No, ni veliko na tem«, odvrne prstodušno kmet, »gospod so videti še mladi, ako

jim Bog zdravje da, lahko da kedaj še postanejo celo kancelist.«

VIII. Ogrski kralj Matej (Matjaž?) se je nekoč mudil v mestu Gemer, kjer so mu mestjani napravili velike pojedine. Kakor navadno ob takih slovesnostih se je tudi tukaj napivalo na zdravje kralju, na domovino in posamezne plemenitaše, le samo na kmetstvo ljudstvo se ni nihče spomnil. To kralju, ki je bil veliki prijatelj ljudstva, ni bilo po volji. Ali vendar ne pokaže nobene nevolje, temveč kmalu po pojedini povabi vse družbo na izlet v vinograd. Ondi da sebi in vsem drugim prinese motike ter začno kopati, da je vsem znoj tekkel po obrazih. Kmalu ga jame gospoda prositi, naj odjenjajo od težkega dela, on pa jih modro pouči, rekoč: »Vidite, gospoda, kako težko je delo ubogega kmeta. Se li torej ne spodobi, kadar njegove pridelke uživamo, da se spomnimo tudi onih, ki so ga nam tudi pridelali?«

Smešničar.

Dokaz. Čevljarski učenc (mojstrov ženi): »Gospa, gospa; ste-li čuli šum v veži! Mojster je padel.« — Gospa: »Za božjo voljo, pa vendar ni padel po stopnicah?!« — Učenec: »Baš po stopnicah, kajti iz nebes še ni padel ni jeden mojster!«

okrožnico s podeljenjem papeževega blagoslova.

Razmere na Balkanu. Ruski car je bil prve dni tega mesca gost našega cesarja. Bila sta skupaj na lovu v Mürzstegu na Gornjem Štajerskem. Ob tej priliki pa se je tudi veliko posvetovalo o razmerah na Balkanu. Nobeden vladarjev ne želi vojske, in če bi tudi Bulgarija ali pa Srbija začela z vojsko, jih ne bode niti Avstrija niti Rusija podpirala. Pač pa se je v Mürzstegu sklenilo, zahtevati od Turčije, da v Makedoniji ublaži razmere. Ustaši pa ne verjamejo, da bi Turčija res kaj odločilnega storila, zato se pripravljajo, da nadaljujejo boj skozi vso zimo. Najmanj 20 000 mož ostane pod orožjem.

Vojna navarnost v vzhodni Aziji. Japonske čete so baje zapustile Dari in se vkrcale na Korejo, v kratkem se pričakuje še več vojaštva. Istotako je 50 000 ruskih vojakov pripravljenih, da se vkrca na Korejo. Sluti se, da se med Rusijo in Japonsko nekaj plete. Za Korejo sta se Japonska in Kitajska stoletja krvavo bojevali, sedaj pa je stopila na mesto Kitajske Rusija ter namerava na vsak način posesti Korejo. Japonska seveda ne namerava svojega najdragocenejšega ozemlja prepustiti brez boja, zaradi tega se z vso resnobo pripravlja na vojno. Tudi Rusija se zelo resno oborožuje. Sploh je stališče v vzhodni Aziji zelo vroče.

Dopisi.

Kapela pri Radgoni. (Piskrovez.) Morebiti mislite, gospod urednik, da me je hudobni svet spravil že pod zemljo ali pa mogoče tudi mislite, da so me brački janci pojedli na golažu po volitvah v okrajni zastop gornjeradgonski? Toda temu ni tako, ampak jaz sem še vedno čvrst hrust ter še uganjam vedno svoje burke po grešnem svetu, vežem piskre, rinkam ptujske krote itd. Delal sem tudi pri Mireki spodaj v grabi pod Paričjakom. Vežal sem piskre, ranjle, skleda in druge v to stroko spadajoče reči. Gospod urednik! Tukaj Vam je kraj za korondiče v tej grabi. Mimo teče precej velik potok, kjer se lahko ti gnūsi kopljejo, zraven je tudi šuma, kamor jih goni Mirek na pašo. Zato jih tudi redi precejšnje število. Oh, zdaj pa gor v breg k Močniku. Sitna reč to, da mora šepav človek hoditi v take hribe. To Vam pravim, to ni dobro, da svet ni bolj raven, bi vsaj ubogemu piskrovezu ne bilo treba v bregove laziti. Pa naj bo, ker ga jaz itak ne morem zravnati, grem rajši gori k Močniku in prav pridno delam svoj kšeft, ker vem, da še stric hranijo v kleti nekaj one, oh, one ljube žgane kapljice, katera mene tako pokrepča. Pa saj sem jo tudi dobil, pa še prav dobre, zraven pa še par grošev. Korajžen tresnem »cejag« v puto, puto na pleča, pa stopim k Čuki. Stopim v hišo, prav lepo pozdravim strica, pa nič odgovora. Sedijo za mizo z neko stvarjo v rokah in niti ne trenajo z očesom. Pozdravim drugič, tretjič, četrtič, pa nič in zopet nič. Takoj mi pride na misel: Stari je začaran. Ker se razumem nekoliko o zagovarjanju pri taki reči ter nosim vedno pri sebi neke žegne iz sv. Višarij, stopim k stricu in začnem moliti nad njim molitev iz korana; ko pa izgovorim stavek: Alah, Alah je velik in Mohamed je njegov prerok, se stari vzdigne ter se z vso silo zakadi v me tako, da sem bil takoj pod sepom in seveda tudi hitro na cesti. Še le zgoraj pri Bištofu, kjer sem dobil tudi nekaj dela, zvedel sem, da so Čukov stric ravno študirali, kako bi se dalo storiti to, da bi se »Štajerc«, katerega so držali v rokah, tiskal z belimi črkami na črn papir, ker tako bi bilo po njih mislih bolj »nobel«. Pri Bištofu zakrparam par ponvic, razdražim nekoliko njegove korondiče, se poslovim, pa stopim k Vreni, ki se piše za Jurjeviča. Pa glejte! Tudi tukaj cela truma korondičev, ki so delali grozne viže, da je človeku kar kosti pre-

tresalo. Nekoliko jih zarinkam, nekaj pohodim, en par jih pa tresnem v puto, ker s tem je neki dobro kaditi okrog živine in po hlevih, ker po tem kadilu vse mühe pocrkajo. Bom poskusil. Če bo res tako dobro sredstvo za pokončevanje müh, bom bralcem »Sloven. Gospodarja« naznanil.

Krevsam dalje do Batičkarja, kateremu je Horvatov Rudolf »Štajerca« »perštela«. Zabrusim mu par gorkih skozi vüha, zakaj se da tako pogovoriti.

Zdaj sem pa mislil, da bo čas iti domov. Poprej bi se rad še nekoliko pokrepčal. Pa kam hočem iti? K Horvatu ne grem, ker tam bi imel gotovo zopet opraviti s »Štajercem«. Pa grem k Peku, si mislim, in tako tudi storim. Naročim si za en »zeksar« »karpantenpiter« in žemljo. Dobim naročeno, se pokrepčam nekoliko in še le zdaj se ozrem okrog sebe. In kaj zapazim? Ravno za mojim hrbtom kobaca grozno napihnjena ptujska žaba. Hitro jo bacnem iz stene pod duri, na jezo še spijem za en groš; ko sem šel iz hiše, spodaknem se v pekov koš in ha, ha, ha! razsipal sem mu žemlje. Teremtete, to Vam je bila komedija. Korondiči pa so jih skupaj brali; jaz pa sem jo hitro pobrisal, da bi mi ne padlo kaj na glavo, ker pekova gospa so strašno huda žena. Ker je tukaj pri nas grozno zanimanje za piskroveza in ker bi ga »Štajerčevi« pristaši posebno radi poznali, se jim bodem, ako bodete gospod urednik dovolili, v kratkem v Vašem listu predstavil. Piskrovez.

Sv. Jurij ob Ščavnici. Čudne, da smešne razmere vladajo pri nas. Muhič in Vučina dobivata po pošti ogromno množino pisem, v katerih se obsoja njih dejanje, da sta glasovala pri volitvah v okrajni zastop za nemčursko stranko. Še celo sovjaške babe so sprevidele, kako narodno nesrečo sta nam ta dva nakopala. No, preti se s tožbo, in Vučina pošilja tistim, o katerih kaj sumi, pisma, naj pridejo na pogodbo, drugače jih izroči sodišču. Le poskusita! Vučina se je nekje izrazil: »Kak do Mühiča volili, tak mo mi.« Mühič so volili očko Bračka in Vučina so tudi volili Bračka. Vrabci na strebi so pa čivkali, da je Vučina Muhiča pregovoril, naj voli nemčursko. Smeh gre po celem Sovjaku in celi fari, ker so začeli vrabci peti novo pesem. Znabiti so se je naučili v Coblovem prosu. Glasi se tako in je povsem resnična:

„Ko b' Cobla ne b'lo,
tud' Mühiča ne b'lo,
in Bračko bi zletel
s prestola strašno — strašno, uh-juj!“

Da, da, kam ste gledali pri občinskih volitvah?! Tudi naroden kramar Vogrinec se strašansko jezi, pa ne za to, ker je Bračko zmagal, ampak zato, da mu pravijo, da ni naroden, ampak neroden. Človek res ne ve, katero je pravo. On pa se hrabri in pravi, »da je Slovenec po starem kopitu!« Bog mu žegnaj, staro kopito seveda!

Po Seliščih se govori, da je nekaj zelo menilo biti pisano v »Štajercu«, pa je nekdo branil. Pa ne, da bi si mislili, da bi kdo Muhiča, Vučina, Miklna ali Matjašiča notri dal. O ne! Od našega odslega č. g. Bosina. Ne vem, zakaj so tedaj branili. Ker sem ravno sedaj v Seliščih, kjer je vedno nekaj novega, vam moram hitro povedati. Štacunar Vüček ima nove cigaršpice. Čista novi so! Papirnati in na konci pozlačeni. In na teh je tiskano (v »Štajerčevi« tiskarni?): »Anton Lasbacher trgovec meschanega blaga c. k. Tabak in Smodnika prodaja v Seliščih. To ima on »sehr gut« natiskano. Tam, kjer pa je tisti »hudi pes«, je pa napisano »Slimmer Hund«. Teremtete! to tudi ni kar si bodi za Selišče, da imajo ondi »Slimmer Hund«. — V Okoslavcih je dobil Bračko prav dobro pod nos. Pri seji je diktiral nemško, pa mu povedo, da to ni tako kakor si gospod oča mislijo, pač pa da se v slovenski občini samo slovensko diktira. In tako je Bračko obmolnil, kakor če bi mu jezik odrezal. Druge občine, posnemajte in kmalu bodo oča vedeli, da se s Slovenci ni šaliti! — Nek Jurjevčan bi se

rad dopadel ljutomerskim nemškim uradnikom in je napisal drugači prav snažno, a nemško pismo, samo »nezgrüntano« dosti kozlov, slovničnih in pravopisnih je bilo, tako da so se vsi smejali ter imeli za norca vse Slovence. Jurjevčani, tega več ne delajmo! — Vojaški novinci zapuščajo rojstni dom. Vse je žalostno, in mnogo solz se pretoči ob slovesu; koliko pa še skrivaj! Pa nič ne pomaga, ker: »Za brambo domovine — skliče cesar svoje sine«; ti pa ga ubogajo, akoravno marsikateremu ob slovesu poka srce.

Tako smo pogledali malo po jurjevski fari. Če bo pa kaj trebalo, pa že povemo!

Iz Korondičberga nad Peklom. »Ta preklicani lovec, ki nam je spet pokradel te naše lepe živalice. Da bi jih vsaj plačal, ne pa da odide z njimi meni nič, tebi nič! Še ne vpraša nikogar!« Tako so klepetale vrhovske klepetulje, ko sem jim zadnjič korondiče pobral. Posebno jedna je v jednomer jeziku sukala: »In ta lovski tat...! Oh uboga moja živalica!« — Žal mi je postalo, da sem jim te nedolžne živalice pobral in sklenil sem, se podati v puščavo — se pokorit. Kje pa še puščavo najti? to še je bilo vprašanje! Listam po koledarju in res najdem: Sv. Lovrenc v Puščavi. V to puščavo sem se namenil podati najmanj štirinajst dni. Zato se napotim k Škrinjarskemu rudarju, da vzamem od njega slovo. Rudar mi je postregel z dobrim vinom ter mi omenil, da bi mi zraven lovske uniforme kaj lepo pristojala cepikliška kapa. »Kje pa jo hočem dobiti?« ga vprašam. »K Babocu si ne upam, ker sem mu zadnjič korondiča ukradel.« »E kaj ni drugih krojačev!« mi odgovori. »Pa idi v Bišečki vrh k krojaču Baštjanovem Janžeku, ki je črmlenski advokat.« »Ta je pa pravi!« mu odgovorim ter se takoj odpeljem po kapo. Cepikl pustim zunaj, sam pa se podam v hišo, kjer hitro kupim kapo. Ko pa si mislim zopet sestiti na cepikl, zapazim, da je v gumi na kolu luknja. Hitro pogledam, kaj bi neki bilo. »Pa tristo šmentov!« V gumiju je bil žnidarjev korondič, ki mi je mislil cepikl uničiti ter se je iz strahu pred menoj skrtil. »Čakaj spaka!« si mislim. Zakrpal sem kolo, vsedel se na cepikl ter halo naprej. Ej, to vam je bila štima, ko se je korondič sukal v kolesu. Ljudje so mislili, da so prišli odkod tudzokarji. Ta škoda, katero mi je mislil ta korondič prizadati, me je tako razjezila, da sem pozabil na puščavo ter sem sklenil svoje love nadaljevati in sicer takoj, ker sem imel tudi gver in rešpetlin seboj. Da tudi svoje velike torbe nisem doma pozabil, je samo ob sebi umevno. Pripeljal sem se do Belečevega Frančka pod »britofom«, namreč ta istega, ki ga je tako mrličev strah, da si je naročil korondiča, ki bi ga naj stražil. Pa kako zanesljiva straža je to, lahko posnemamo iz tega, da sem ga jaz brez vsega truda spravil v torbo. Od tod se peljam v Ločki vrh k Čshu, kjer zagledam korondiča, ki je stal nad vratmi ter držal smrekov vršič kvišku. Tudi tega si prisvojim. Od tod se peljam dalje. »Pa kaj hudirja neki drdra?« Proti meni je letel Pajnhov, na katerem se je peljal lep korondič. Namerim puško »Pok!« Pajnhov oddrda mimo me, korondič pa je ležal stegnjen v grabi. Naložim si ga v torbo ter se podam k Olčevemu Frančku po dobro rejenege korondiča. Ko tudi tega dobim, kakor tudi pri Strahečevem Poltu v Ločiču, podam se h Golobu krčmarju, da si pogasim žejo. Ko pridem v hišo, kličem natakarkje na vse kriplje, pa ni prišel nobeden. Grem gledat v zadnjo hiško, kjer najdem Goloba, ki je namesto kukovce korondiča božal. Ta čas, ko mi je natakarkje vino, prisvojim si korondiča, izpijem potem vino ter odfrčim v Trnovce k Bračičevemu Naceku. »Tri sto medvedov, ali imajo krta v steni?« si mislim. Pogledam z rešpetlinom, kaj bi bilo. Bil je korondič, katerega hitro izkopljem ter vtaknem v torbo. Nacetu pa bi svetoval, naj raje korondiča opusti, sicer se mu steno podkoplje, da se na njega zvali, kakor se je že zgrudila na njegovo ženo. Ali pa ga naj vsaj močno za-

rinka. Vozil sem se na vse strani, pa nisem imel več sreče. Ves nevoljen se podam v Biš v narodno gostilno, kjer sem se krčmarju pritoževal. On pa mi pravi: »Veš, dragi cepiklist, korondičem se godi od tedaj, ko je bil pri Sv. Juriju sv. misijonarje, jako slabo. Kar tako zapored letajo nazaj v Ptuj. Da pa bi izpečali še to bore število, kolikor jih je še, poslali so meni po velki maši prvi dan jednega, drugi dan pa kar trideset korondičev. Pa vzel sem tisti veliki bič v roke ter jih iztiril vse nazaj v Ptuj.« Ta njegov čin sem pohvalil, pa vendar mi je bilo žal, da ga nisem tedaj obiskal, da bi jih bil meni izročil, ker bi jih potem imel ravno polno torbo. Tako nekoliko vesel, nekoliko pa žalosten se podam v svoj brlog, kjer ostanem do velikega jesenskega lova. O taistem pa bodete še zvedeli, gospod urednik.

Cepiklist Neznasekdo.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Politično društvo „Pozor“ s sedežem v Ptuj priredi v nedeljo, dne 11. okt. 1903 ob 3. uri popoldne na dvorišču (vrtu), pri neugodnem vremenu v prostorih gospe Jagodič na Ptujski gori shod z nastopnim vspeedom: 1. Pozdrav predsednika. 2. Slučaj Bratuša in nemško časopisje — poročevalec g. dr. Ant. Brumen. 3. Čitanje resolucij in glasovanja o resolucijah. 4. Slučajnosti in nasveti. — K prav obilni vdeležbi vabi odhor.

Volilni shod v Velenju. V nedeljo, dne 11. t. m. se vrši v Velenju pod župnikovim kozolcem volilni shod, pri katerem poročata državni poslanec vit. Berks in deželni poslanec Vošnjak o svojem delovanju. Na dnevnem redu tega zborovanja sta tudi govora dr. Vlad. Serneca in dr. Kukovca.

Volilni shod v Dobrni pri Celju. V nedeljo, dne 18. okt. se vrši na Dobrni velik političen shod. Na shodu bodo govorili: drž. poslanec g. Jož. Žičkar, deželni poslanec g. dr. Iv. Dečko in drugi. Ker je ta shod velikega pomena za Dobrno in okolico, opozarjamo že danes na ta velevažen pojav v političnem življenju Dobrne in okolice.

Imenovanja. Dežel. sod. svetnikom sta imenovana sodna tajnika g. Karol Mulley v Ljubljani za Celje in g. Alfonz Kapun iz Maribora za Velikovec. Dalje so imenovani dež. sod. namestnikom in ostanejo na svojih dosedanjih mestih okrajni sodniki gg.: dr. Jožef Kronvogel v Št. Lenartu v Sl. gor., Maks Vidic v Gornjemgradu. Dež. sodnim svetnikom je imenovan sod. tajnik Adalbert Kotzian v Celju za Celje. — Zopet sta imenovana dva našemu narodu tuja Nemca za Celje, ko imamo vendar toliko slovenskih sodnikov, ki so na Spod. Štajerskem doma in bi radi službovali v domačih krajih. Toda zagrizeni naš nasprotnik na predsedniškem mestu deželnega nadsodišča v Gradcu grof Gleispach nalašč prestavlja Slovence iz naših domačih krajev, k nam pa vtika Nemce, kateri sami ne gredo radi sem. Tukaj potem neradi služijo ter so nevljudni, da večkrat celo surovi z ljudstvom, katerega ne razumejo in ne ljubijo! A grof Gleispach hoče, da iz naših mest in trgov ne izginejo Nemci, za to nam pošilja tako rad le nemške uradnike. Mi pa pravimo: Proč z nemškimi uradniki!

Spremembe pri notarijatu. Wilibald Swoboda je prestavljen iz Šmarij v Konjice, notar Alojzij Krajnc iz Senožeč v Šmarje in dr. Josip Haas iz Velikovca v Maribor. — Svoboda in dr. Haas

sta Nemca. V Mariboru imamo sedaj samo enega slovenskega notarja, namreč gosp. dr. Firbasa, katerega se naj vsled tega Slovenci trdno drže. Dosedaj smo imeli Slovenci dva slovenska notarja v Mariboru, namreč dr. Radeja in dr. Firbasa. Nam sovražna vlada pa nam je vrnila sedaj na Radejevo mesto Nemca. Isto je storila v Konjicah, kjer smo imeli slovenskega notarja Kocbeka. Tako nam Nemci jemljejo mesto za mestom!

Premeščeni so davčni praktikantje: Franc Gala iz Brežic v Celje, Ant. Cvahte iz Konjic v Celje, Josip Čepin iz Celja v Konjice, J. Žuža iz Celja v Cmurek in Zvonimir Dobrava iz Kozjega v Mürzzuschlag. Slovenski uradniki se prestavljajo v tuje kraje, sem v naše kraje se pa nastavljajo i uradniki, ki psujejo slovenske kmete, pljujejo na slovenske pobotnice ter zasramujejo slovenski narod.

Mohorjani za družbo sv. Cirila in Metoda! Kmalu dobimo knjige Mohorjeve! Najboljše bo, da ob tej priliki plačamo udnino za drugo leto. Človek je tako brez skrbi, poverjeniki naši pa so s tem jako zadovoljni. Pa še nekaj! Naša imenitna šolska družba sv. Cirila in Metoda potrebuje za obrambo naše revne dece ob mejah denarne podpore. Mohorjani, darujmo letos, ko bomo prejeli knjige Mohorjeve, vsaj 2 krajcarja za našo podporo potrebno šolsko družbo. Če vsak Mohorjan stori svojo dolžnost, dobi ta družba lepo podporo. Slovenci, Slovence, naj ne bo ta opomin glas vpijočega v puščavi! Seveda, tudi večjo svotico, ako le moreš, smeš ob tej priliki darovati za družbo sv. Cirila in Metoda. Pa ne pozabiti!

Poročil se je v Celju gosp. dr. Anton Božič z gdno Olgo Filipičevo. — V nedeljo, dne 4. t. m. se je poročil g. Franc Strupi, trgovec v Celju z geo. Karolino Drofenikovo iz Št. Jurija ob juž. žel.

Častnim občanom je imenovala občina Lahonci čast. gosp. Frančiška Štuhec, kapelana pri Sv. Tomažu blizu Ormoža. — Občinski odbor v Mrčnisi je imenoval v svoji izvanredni seji dne 4. okt. g. Osvalda Pustišeka častnim občanom za njegove zasluge kot bivši občin. tajnik.

Porotno zasedanje v Mariboru. Za IV. porotno zasedanje t. l. je imenovan predsednikom porotnega sodišča dvorni svetnik in predsednik okrožne sodnije Greistorfer ter njegovim namestnikom višji deželnosodni svetnik dr. Voušek in deželno sodna svetnika dr. Pevetz in Morocutti.

Mariborske novice. Načelnik požarne brambe, lekarnar g. Horinek je odstopil od požarne brambe, ker je dal svojo lekarno v najem in se preseli na Dunaj. — Na tukajšnjem pokopališču je neznan hudobnež iz nagrobnega kamna pismonoše Wandala izbil fotografijo, ki je bila vklesana v kamen. Skrajna surovost! — Pred nekaj dnevi je kupila učiteljeva vdova Sket na tukajšnjem trgu gobe. Ko je iste doma z otroci zavžila, nastopili so pri vseh znaki zastrupljenja. K sreči jih niso veliko zavžili, tako da ni bilo resne nevarnosti za življenje. Torej pozor pri nakupovanju gob! — V mariborski bolnišnici so umrli: Andrej Šega iz Gornje Bistrice, Alojzij Celcer in Franc Žizek iz Plača. — Posestniški sin Franc Dugovnik iz župnije Selnica ob Dravi je prišel k vojakom k 47. pešpolku v Maribor. Komaj pa je oblekel vojaško suknjo, že jo je moral zopet sleči ter iti v luknjo k sodniji, ker je ukradel dne 22. m. m. trgovcu s perutnino, J. Abtu, kolo. — Zadnji nedeljo po noči so se zopet topli pri gostilni »Burgmaierhof«. Hlapca Jurija Juršec, ki je služil pri Šosteriču, so tako stekli, da so težko ranjenega prepeliali v bolnišnico.

Sv. Barbara niže Maribora. Dne 24. m. mes. je umrl vpokojeni šentpeterski nadučitelj Lovro Rolla v 74. letu Rojen je bil pri Sv. Ani na Krembergu, ljudsko šolo je obiskoval v Št. Lenartu v Sl. gor. in nadaljne višje šole v Mariboru, kjer je prebil skušnjo »najbolje« l. 1847. Še istega leta je nastopil učiteljsko službo kot pomočnik v Lepi Kapeli,

potem je služil še v Svičini, Hočah, pri Sv. Antonu v Slov. gor., v Zavrču, v Ormožu, pri Sv. Miklavžu na Dr. polju in od 19. avg. 1858 neprenehoma v Št. Petru pri Mariboru do 1890, torej blizu 32 let. Celo vrsto njegovega učiteljevanja so ga spremljala častna priznanja hvalevrednega delovanja v šoli in cerkvi. Tudi za sadjereje je dobil častno priznanje, kajti s to stroko se je mnogo bavil svoje dni. L. 1898 se mu je podelila častna kolajna za njegovo vestno in marljivo učiteljevanje s posebnim častnim pismom, kar ga je na stara leta resnično veselilo in rad jo je ob prsah nosil, spominjajoč se svojih 43 službenih let. Svetila mu večna luč!

Vinogradniki pozor! Letošnje vino bode, kakor se vidi, prav dobro. Ker pa je lansko bilo kislo, skoro nepitno, bode vse hotelo piti letošnjega. Toda tega ne bo mnogo in ga bode vsled tega kmalu, menda že do pomladi, zmanjkalo. In tako bode prišlo, da se bode letošnje vino prihodnje poletje drago plačevalo. Vinogradniki, ne dajte si torej teh par kapljic, ki je bodete pridelali, izdreti za slepo ceno! Kar v jeseni po robu, in nastavlajte ceni vi, ne pa vinski spekulantje!

Št. Ilj nad Mariborom. Že pred kratkim se je nekdo v tem listu pritoževal nad našo poštno upraviteljico, katera ne razume besedice slovenski. Če pride slovenska stranka na pošto in zahteva v svojem jeziku kaj, zadere se oholo: »I veršte niks bindiš«. Opozarjamo rodoljube, da store potrebne korake, da dobimo slovenskega jezika večšo upraviteljico. — Kaj slabo se godi »Štajercu« pri nas. Naročen je nanj Repnik (5 iztisov), Felser, hotelir in slovenski (!) nadučit. Sadu. Pred kratkim je zlezal »Štajerc« v neki gostilni v žep nekemu gostu; ta prišedši domov ga je prav slastno prebiral, a doletela ga je nesreča. Po naključju pride k temu možu nek narodnjak, kateri zagledavši »giftno krot« na mizi, jo zažge s Ciril-Methodovimi užigalicami. Prav tako! Le proč s to ljuliko! Pogin Štajercu! — Narodni mladenič.

Tepež. V Rušah so se stekli v nedeljo, dne 4. t. mes. štirje kmečki fanti. Pri tem je dobil Jožef Sevšek tako težke rane, da je drugo jutro na to umrl. Ostale tri je žandarmarija zaprla.

Gorec razširjalec „Štajerca“ je radgonski mestjan Winkler, kateri je tudi za slovensko občino v okrajni zastop volil s Štajercijanci in je tudi bil izvoljen v odbor. Ta gospod je namreč tudi okrajni cenilec. Prišel je tudi v Ščavniško dolino k narodni hiši na cenitev posestva po umrlemu J. Č. Ko je ta gospod po svojem oprasku odšel, je na stolu, kjer je sedel, ležal prav tolsti korondič. Tudi nekemu narodnemu mladeniču je potem enega vsilil. Gospod Winkler, ali ste s Štajerci tako obloženi, da vam kar iz žepa skačejo? Vaši Štajerci pa so takoj zleteli na smetišče!

Iz bližine Cmureka. Kakor poizvemo iz zanesljivega vira, je poslala pristojna oblast vspešno z nemškimi šulferajnom (!) občina Sladka gora pri Cm. ter Selnica ob Muri nalog (!) da morajo prispevati gotove svote za povečanje in prezidanje šulferajnske šole na Sladki gori. Prva občina, v kateri se nahajajo sami vrli katoliški nemški in slovenski kmetje, je odločno zavrnila ta nalog s pristavkom, da si raje sama sezida svoje šolsko poslopje, nego da bi tlačnila še zanaprej židovskemu šulferajnu. Upamo tudi, da bode istotako učinila vrlonarodna občina Selnica, katere del je všolan v to m—učilnico. Stariši slovenski! Ali še ni zadosti, da vam tuji vzgojujejo vašo deco, trgajo iz prsij ljubezen do milega našega maternege jezika? Sedaj pa še hočejo, da bi židovskemu šulferajnu delali raboto ter na njegovem posestvu postavili palačo, katera pa bi bila potem seveda njihova last. Ali hočete, vi kmetje, zopet stare čase nazaj, ko je moral vaš prednik tlačniti in raboto delati kot črna živina nemškim grofom in drugim bogatašem-oderuhom? Ne, tega ne boste storili, raje si sezidajte svojo šolo, otrešite se židov-

skega jarma, obrnite hrbet protestantskemu dr. Krautgasserju in njegovi Bismarkovi »bandi«! Torej le na delo za pravice svoje!

Tovarna na prodaj. Tovarna za pohištvo v Slovenjgradcu, last umrlega tovarnarja Jož. Farsky, je od smrti posestnika v konkurzu ter je prejenjala z delom 4. t. m. Vsled tega so vsi delavci odpušteni. Tovarna s pripadajočim premogovnikom, ki je oddaljen pol ure od tovarne, se bode prodala dražbenim potom. Izdelki so imeli posebno mnogo odjemalcev na Ogrskem, Hrvaškem, v Trstu, na Grškem in v Egiptu. Ali bi ne bilo dobro, če ki to podjetje prišlo v slovenske roke?

Nečloveška mati. V Sv. Lovrencu nad Mariborom je povila minoli mesec 20letna dekla Alojzija Timovšek fantička. Dete je takoj po porodu zadušila, zavila v vrečo ter je skrila v skrinji med obleko. Čez nekaj dni je prišel orožnik na sled temu umoru ter je našel dete, katero so prenesli v mrtvašnico, kjer je mrtvo truplo pregledala preiskovalna komisija iz Maribora. Deklica, ki se je bala kazni in zapora, se je pa zastupila ter že v noči od 2. na 3. t. m. po 6urnem umiranju izdahnila svojo dušo.

Nagla smrt. V nekem vinogradu pri Sv. Mikloši je nagloma umrl Alojzij Vau-potič, svinjetrtec iz Norsinec pri Ljutomeru. Govorilo se je, kakor da bi se bil sam zastupil, a preiskovalna komisija ni prišla do dotičnega prepričanja. Dobro ljudstvo je omilovalo življenje in sedaj omiluje smrt imenovanca.

Sreča v nesreči. V Babincih pri Ljutomeru je v torek, dne 29. sept. proti večeru Marko Meznarič na njivi s pomočjo hlapca nakosil ter na voz naložil detelje za konje, na to še trave za govedo, na vrh pa je po dolgovatem djal vrečo s »fajzólom«. Na tako obloženi voz se je konečno sam spravil. In ko je imenovani 78letni starček vsedel na vrečo, se je ta spodrsnila, mož se je z obloženega voza zvalil dol in se prekupil na glavo tako, kakor da bi bil »živi hrast« stavil. A da je sicer ne ravno srečonosni padec ostal brez vsakega neprijetnega nasledka, to je pripisati sreči, da se je z gospodarjem obenem z voza valila tudi primerna množina košenine. Imenovanec je oče gospoda kapelana pri Sv. Lovrencu v Slov. gor.

Germanizacija na sodišču v Ljutomeru. Čim dalje več si upajo spodnještajerski nemškutarji in podrejeni jim nemški uradniki. Dasi dobro vedo, da živijo med samimi Slovenci in od njihovega denarja, vendar ne spoštujejo jezika tega ljudstva. Pred kratkim se je od ljutomerskega sodišča poslal nekaterim osebam k Sv. Juriju ob Ščavnici o nekih stvareh popolnoma nemški dopis. In še kak je bil? Pisan tako grdo, kakor če bi kure praskale po papirju, ne pa ljudje. Take pisave ni mogoče čitati. Vprašamo se, ali so ti gospodje tam pri sodniji zavoljo ljudstva, ali ljudstvo zavoljo njih? Če so zavoljo ljudstva postavljeni, naj pač spoštujejo njih jezik in dopisujejo slovenski ter naj hodijo v ljudske šole tja v prvi razred se lepše pisat učiti! V Ljutomeru so na sodišču sami taki uradniki, ki so sinovi tujega naroda!

Ptujske novice. Zlato verižico je našla 28. sept. dekla Frančiška Regnic ter jo oddala na magistratu. Pošteno dekle. — V Ptujju so zaprli fanta Al. Strelec iz Podvine, ker je ukradel svojemu tovarišu Švarcu uro, katero je hotel v Ptujju prodati. — Nagloma je umrl v Ptujju lastnik agenture J. Orešek iz Dunaja.]

Župnijski urad Št. Vid pri Ponikvi se se bode imenoval za naprej Sv. Vid pri Grobelnem.

Ogenj. V Veračah pri Kozjem je zgorela 26. sept. kolarnica posestnika Franca Rebersak. — V Ciršaku pri Cmureku je zgorela v noči od zadnje sobote na nedeljo tovarna za papir, last nekega Fürth.

Samomor. V neki gostilni v Gradcu se je na stranišču obesila 3. okt. zvečer tam službujoča dekla Rozalija Jursič, rojena 1885 leta v Frankovcih, okraj Ptuj. Čeravno so

takoj odrezali vrv ter jo prepeljali v mestno bolnišnico, je še vendar tisto noč umrla. Vzrok samomoru je neznan.

Umrli je na Gor. Polskavi dne 1. okt. zdravnik in posestnik Jurij Wolf. — Dne 4. oktob. je umrla v Selnici ob Dravi hčerka posestnika Jožefa Serneč gđ. Marija Serneč v 19. letu. — V Celju je umrl dne 4. okt. Al. Lang, c. kr. sodni oficijal v pok. — Dne 3. t. mes. so pokopali v Braslovčah obče spoštovanega in priljubljenega moža Blaža Janžovnik p. d. Routnik, posestnika na Dobropolju. Rajni je bil vzgleden gospodar, radi česar ni zgubil samo rodbina dobrega očeta, ampak izgubili so tudi drugi bližnji dobrega soseda, kajti mož je bil na več dobrih in koristnih časopisov naročen, in marsikom je dal dobre svete o gospodarskih rečeh. Posebno omeniti je njegov lep in trden značaj, radi katerega je bil tudi še občinski odbornik. Bodi mu zemljica lahka!

Nesreče. V Župečji vesi se je zadušilo šest tednov staro dete posestnice Furek, ko se je igralo z leto starejšim bratcem. — V nedeljo, dne 4. okt. se je ponesrečil v Gradcu 29letni delavec južne železnice Franc Čern iz Vuzenice. Padlo je šest zabojev na njega ter ga močno poškodovalo. Prepeljali so ga v bolnico. — Na Vranskem se je ponesrečil dne 29. m. m. 84letni Andrej Gabersček. Padel je pri otepavanju sadnega drevja na tla tako nesrečno, da je kmalu nato umrl.

Škale pri Velenju. Dne 28. m. m. je začelo goret v Rudolfovem rovu Lapovega premogokopa. Zgorelo je okoli 80 m rova in lesene podpore. Rešili so se vsi delavci. Ogenj so pogasili na ta način, da so zaprli vsak dohod zraka in s tem zadušili ogenj. Požarna bramba iz Velenja je stražila bližnja poslopja, ki bi se lahko vnela od isker, ki so letele iz rova. Delo se je moralo popolnoma ustaviti ter se bo začelo čez nekoliko dni, vsaj v onih rovih, katerih ogenj ni dosegel.

Ponarejalci denarja. V Hrastniku so prijeli orožniki nekega Mlakarja in njegovega tasta Pusta, tovarniška delavca, ker sta ponarejala srebrnjake in krone. Pripravo je vrgla žena prvega v Savo, toda, ker je padla poleg brega v vodo, jo ta ni odnesla ter so jo orožniki našli. Tudi v Trbovljah so zasledili ponarejalca kron, Kralja, ki pa jo je pravočasno popihal v Ameriko. Brzjavili so za njim.

Požarni brambi v Mozirju se je dogodilo nekaj zelo neljubega. Naročili so si lep voz za požarno brambo, kateri je stal 800 K. Ob obljubljenem dohodu voza so hoteli prirediti veselico. Razposlali so vabila, naročili godbo in pletli vence, da je bilo veselje. Dekleta so si napravila za slavnost lepo narodno obleko. Dan veselice je prišel — toda voza še nabilo! K sreči je tisto nedeljo deževalo, da vsled dežja niso prišle druge požarne brambe. Še le v soboto, dne 3. t. m. je prišel šmentani voz, ki je naredil požarnikom toliko preglavice.

Stavka premogarjev v Trbovljah in Hrastniku se je začela minoli teden. Premogarji so ustavili delo, ker zahtevajo zvišanje plače in sicer: dnevno plačo za rudokope najmanj 3 K na dan, za prevažace 2 60 K in za mlade delavce in ženske 1 60 K. Dozdaj so plačali nekaterim po 58 do 60 v na dan. Dozdaj ravnateljstvo premogokopov ni ugodilo zahtevam. Stavkajočih je okoli 3000. V pondeljek je ostavilo delo okoli 600 delavcev v premogovniku v Zagorju. Delavci so povsod mirni ter ne povzročajo nikakih izgredov. Mir vzdržujejo orožniki, ki so iz vseh krajev sem poklicani. Vojaki so v Celju pripravljani, da se vsak čas lahko odpeljejo v Trbovlje. Stavka se ne bode prej končala, dokler ne bode odjenjalo ravnateljstvo ali pa delavci, ali pa morebiti obe stranki. Skrajno krivično je, da plača ravnateljstvo, ki ima velikanski dobiček pri premogu, tako slabo svoje delavce. V Trbovljah je kakor izumrlo, na kolodvoru je vse tiho; kjer so prej naložili na dan po 200 vagonov premoga, se zdaj

niti košček ne odpošlje. V Trbovlje se je pripeljal tudi okrajni glavar Apfalterern iz Celja.

Najnovejše politične vesti. V dežel. zboru je dne 3. oktobra utemeljeval poslanec Roškar svoj predlog za pomoč onim, ki so bili po toči poškodovani; dne 6. oktobra je predlagal posl. dr. Dečko reguliranje Savinje in Voglajne pri Celju in napravo opornega zidu ob potoku v Škofjivsi; dne 7. t. mes. je posl. g. Vošnjak v izbornem govoru utemeljeval ustanovitev kmetijske šole na Spod. Štajerskem se slovenskim učnim jezikom.

Cerkvene stvari.

V mariborsko bogoslovje so bili sprejeti sledeči gg. abiturijenti: Bratanič Rajko iz Luč, Bukovšek Anton iz Loč, Furman Fr. iz Konjic, Jurhar Martin iz Reke, Kodrič Janez iz Studenic, Kramberger Martin iz Št. Lenarta v Slov. gor., Kristovič Miha iz Sv. Marka niže Ptujja, Lipša Ivan iz Ljutomera, Lovrec Franc iz Sv. Tomaža pri Ormožu, Ratej Fric iz Konjic, Sagaj Marko iz Ljutomera, Šeško Konrad iz Št. Vida pri Planini, Tomazič Martin iz Dedonec in Vedečnik Jan. iz Konjic.

Brevir z Lav. propr. najden na Zidanem mostu se dobi pri frančiškanih v Mariboru.

Vransko. Dne 28. m. m. smo slovesno obhajali praznik sv. Mihaela. Obenem so nam č. g. dekan braslovski slovesno blagoslovili krasno prenovljene oltarje in prižnico.

Društvena poročila.

Izlet na Žigertov stolp priredi »Športno društvo Maribor« v nedeljo, dne 11. t. m., če bo lepo vreme. V tem slučaju bere se ob 10. uri dopoldne pri Sv. Arehu sv. maša.

Družba sv. Mohorja. Dne 24. septem. smo začeli razposiljati letošnje družbene knjige in prizadevali se bomo, da častiti udje dobijo knjige najprej ko mogoče. Odpravili bomo zaboje s knjigami po tej-le vrsti: Škofije: 1. Krška, 2. Amerika in Afrika, 3. Razni kraji, 4. Lavantinska, 5. Ljubljanska, 6. Tržaška, 7. Goriška. Cenjene gospode poverjenike, katerim se knjige pošiljajo, nujno prosimo, naj takoj, ko dobijo »aviso«, pošljejo po nje na pošto ali železniško postajo, da ne bode sitnih reklamacij, ki povzročajo samo zamudo in nepotrebne stroške. Poštne stroške morajo č. poverjenikom povrniti udje. One gg. poverjenike, ki dobivajo knjige neposredno v družbeni tiskarni, prosimo, naj čim prej pošljejo po nje, da nam zavoji ne zastavljajo prepotrebne prostora. — Odbor.

Runeč pri Ormožu. »Kmet. društvo Lesnica in okolica« pri Ormožu je priredila dne 27. sept. na vrtu g. A. Anožaka tombolo, katere čisti dobiček je določen v društvene namene. Udeležba je bila nepričakovano dobra. Ormož, Ljutomer, Velika Nedelja, Trgovišče, Svetinje, Sv. Tomaž, Cezanjenci in drugi sosedni kraji so bili mnogoštevilno zastopani po odličnih gostih. Tamburaški zbor iz Hajdine je svojo nalogo pod vodstvom gospoda učitelja Pogrujca sijajno rešil. Hvala domoljubnemu narodnjaku in učitelju, hvala vrlim slovenskim mladeničem iz Hajdine! Tombola je blizu 100 oseb osrečila s prav lepimi, večinoma praktičnimi dobroti, a mnogo, velika večina, se je pa kaj kislo držala; med temi sem se tudi jaz nahajal. Tolažimo se! Za podarjene dobrotke gre največja zahvala mil. gospej Seršenovi v Ljutomeru, gospodu usnar. mojstru F. Goričanu pri Vel. Nedelji, gg. trgovcem Jurca ter Lončarec in Havelka v Ptujju, M. Šepec in A. Mikl v Ormožu in g. Petovarju v Ivanjokovcih, prijatelju mladine g. dr. zdravniku O. Kristanu v Ormožu in mnogim drugim cenjen. rodoljubom. Še nekaj, kar z radostjo zabležimo: mladina se je uprav ugledno vedla.

Od Sv. Benedikta v Slov. goricah. (Mladeniska in dekliska zveza »Bralnega društva«.) Krepko se giblje in vrlo napreduje naša mladina. V nedeljo,

dne 20. sept. so si naša dekleta ustanovila svojo »Dekliško zvezo«. Lepo število se jih je zbralo v čitalnici bralnega društva. Najprej so deklice zapele pesem »Slovenka sem«, nato pa je bil podučni govor, kateri je dekletom razjasnil prelepi namen in veliko korist deklishe zveze. Oglasilo se je takoj 70 deklet za deklishe zvezo, kar dovolj priča, kako zavedna so benediška dekleta. Ne bo dolgo, in deklishe zveza bo imela najmanj 100 članic. Dve dekleti ste nam na to jako navdušeno deklamovali pesmici »Slanica« in »Zatorej!« slednja zložena od pesnice Slov. goric, pok. s. Bonaventure Suhač. S pesmijo »Slovenka sem« se je končal ustanovni shod naše deklishe zveze. Naši mladeniči pa so se zbrali v precejšnjem številu v nedeljo, dne 27. sept. v čitalnici, da si ustanove mladeniško zvezo. Pokazali so, da nočejo zaostati za dekleti in tako jih bo v kratkem še mnogo pristopilo. Ali bo štela tudi mladeniška zveza 100 udov? Kdo ve?! V nedeljo, 11. oktobra ima naša mladeniška zveza svoj II. podučni shod, ki bo posebno zanimiv. Ob tej priliki se peslove od naših mladeniči-vojaki. Mladičji benedički, udeležite se vsi tega podučnega shoda! — Hvala Bogu, mi gremo naprej, mi mladi! Z ustanovitvijo mladeniške in deklishe zveze je dobilo naše bralno društvo jako krepko podporo in pomoč, zakaj vsi udje obeh zvez so ob enem udje bralnega društva. Združeni v obeh zvezah hočemo v bližnji bodočnosti vse svoje moči posvetiti naši lastni izobrazbi, ob enem pa tudi vse storiti, da bo župnija benediška še čvrsteje napredovala v pravi verski in narodni zavednosti. Krepko torej naprej po geslu: Z Bogom in Marijo za slovensko in nebeško domovino!

Iz drugih krajev.

Zaroka ruskega prestolonaslednika.
Iz zanesljivih krogev ruskega dvora se poroča, da se bode ruski prestolonaslednik Mihael Aleksandrovič zaročil z vojvodinjo Cecilijo Meklenburg-Šverin, hčerjo umrlega vojvode Meklenburg in vdovljene vojvodinje Anastasije Mihajlovne. Vojvodinja Cecilija je sestrična prestolonaslednika. Poroka naj bi bila v marcu 1904. Prestolonaslednik je v 25. letu, njegova bodoča zaročenka pa v 17. letu. Tudi stari oče vojvodinje Cecilije, katerega je zadela pred kratkim kap, se misli vdeležiti poroke, ako se mu zdravje zboljša. Za zaroko je že vse pripravljeno.

Največja kuhinja na svetu. Velika pariška trgovska hiša, »Au bon marché« se lahko pohvali, da ima največjo kuhinjo na svetu. Ta trgovska hiša oskrbuje vse svoje uslužbenke s hrano, zato potrebuje silno veliko kuhinjske posode. Pomisliti moramo, da je v tej hiši 4000 uslužbencev, za katere se mora trikrat na dan kuhati in jim hitro postreči. Najmanjši lonec v tej kuhinji drži 75 litrov, največji pa 375 litrov. Vsako jutro se kuha 750 litrov kave, če se pa za zajutrek napravi jajčja jed, porabi se 7800 jajec. V kuhinji je 60 kuharjev in 100 pomočnikov

Mestna blagajna za pljuvanje. Nor-

veško mesto Trondheim je glede snage in higijeničnih ozirov daleč pred drugimi mesti. Tam je magistrat kratkoma prepovedal meščanom pljuvati po tleh, a vsak, kdor se proti temu pregreši, plača dve kroni v posebno blagajno. Ko se ja magistratna naredba nabila na vogale ulic, razgovarjala sta se na nekem voglu dva ugledna meščana o koristi te naredbe. Mestni redar, ki je moral po ovinkih zvedeti, kako sodi meščanstvo o novi naredbi, je za vglom zadovoljno poslušal hvalospev pametnih meščanov. Toda že drugi dan je imela blagajna prvi dve kroni, kajti policaj je prijavil, da je eden možakarjev v svoji gorečnosti hvaleč novo naredbo, prav po švedsko — pljunil po tleh.

Zahvala.

Milostljiva gospica Terezija Pöschl, meščanka v Mariboru, je poslala 10 K za nagrobni spomenik, ki se je postavil za 160 K pokojnemu č. g. Iv. Trampušu, bivšemu župniku pri Sv. Bolfenku na Kogu. To je prvi prispevek za ta-le spomenik. Bog naj povrne mil. gospici ta blagodušni dar tisočkrat. — Sv. Peter pri Mariboru, dne 29. sept. 1903. Peter Pavlin, nečak.

Loterijske številke.

Trst 3. oktobra: 17, 78, 2, 72, 31.
Linc 3. oktobra: 76, 68, 27, 78, 89.

Društvena naznanila.

Dne 11. oktobra: »Katol. del. društva v Puščavi« občni zbor po službi božji v šol. poslopu.
» » » »Bral. društva Frankolovo« gledališka predstava v šolskem poslopu. Začetek ob pol 4. uri pop.
» » » »Koncertna veselica v Žalcu z godbo petjem in gled. predstavo v dvorani g. Hodnika. Začetek ob polu 5. uri pop.
Dne 18. oktobra: »Prost. gasiln. društva v Logarovcih« tombola v gostilni g. Razlaga.

Vsaka beseda
stane 2 v.
Najmanjša
objava 45 v.

MALA OZNANILA

Vsaka beseda
stane 2 v.
Večkr. objava
pe dogovoru.

Vsaka beseda stane 2 vin.

Ti inserati se samo proti predplačilu sprejemajo; pri vprašanjih na upravništvo se mora znamka za odgovor pridejati.

Proda se.

Sadno drevje. Več tisoč visokostebelih jablan in hrusek ima podpisani na jesen za prodati, kakor: zim. parmena, letn. kalvil, kanadska rajn., renski bobovec, oberdikova r., vel. kaslerska r., št. mašancelj, ananas r. Hruške: Vajlerjeva mošt. normenka, mošt. sršenka. Dalje se dobi pritlikovo drevje mnogo vrst jablan in hrusek. Pohvalna in priporočilna pisma, katera imam na razpolago, so znak dobre in cene postrežbe. — Tom. Grah, Ponikva ob juž. žel. 488 4-4

Dobrodoča gostilna se da takoj v najem. Sposobna je tudi za mesarijo. Valentin Šobernik, Spod. Duplek, pošta Vurberk. 494 4-3

Malo posestvo z gospodarskim poslopjem, zraven je njiva, lep sadonosnik in studence, se proda. Posstvo je na zelo prijaznem kraju, 20 minut od cerkve. Kje, pove Franc Pihlerič v Sični št. 20, pošta Sv. Ana na Krembergu. 496 5-3

Malo posestvo se po ceni proda ali da v najem. Naslov pri uprav. 407 2-2

Hiša s tremi sobami in trgovino z mešanim blagom se proda za 8300 gld. v Poberzah pri Mariboru št. 37. 506 3-2

Lepo posestvo, 80 oralov, se proda. Njive, travniki, vinograd in gozd. Cena 3200 gld., 800 gld. izplačila. Proda g. Bauman na Ščavnici št. 10, pošta: Sv. Ana na Krembergu. 515 3-1

Malo posestvo v bližini Celja, obstoječe iz hiše, gospodar. poslopja s pritliklino, enega vinograda, treh njiv, pašnika s sadnim drevjem, v solnčni legi, se proda za 1400 gld. pod ugodnimi pogoji. Ponudbe na gosp. M. Neumüller v Celju, Vila Vekoslava do 15. novem. 510 3-1

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru

se priporoča

v razna tiskarska dela.

V najem se da.

Dobro obiskana gostilna in mesarija se da v najem pri Sv. Juriju v Sl. gor. Več pove Janez Pavalec, poštar in krčmar pri Sv. Juriju v Slov. gor. 513 1

Proste službe.

Trgovski pomočnik, solidnega obnašanja, z dobrimi spričevali želi v službo vstopiti v kmetijsko društvo kot poslovodja ali prvi pomočnik. 479 3-3

Močnega učenca sprejme takoj trgovina z mešanim blagom C. P. Rayer v Arclinu pri Vojniku. 480 3-3

Krojaški pomočnik, dobro izurjen in zanesljiv, se sprejme. Franc Šedivi, Flössergasse 7 v Mariboru. 485 3-3

Kuharica, dekla in hlapec, večši kmetijstva, se sprejmejo v župnišče. Kje, pove uredništvo lista. 474 3-3

Učenca iz poštene hiše, z dobrim šolskim spričevalom, sprejme v svojo trgovino Janez Pecko v Ponikvi. 505 2-2

Močnega učenca sprejme takoj kovač. Naslov pove poštar pri Sv. Antonu v Slov. gor. 516 1-1

Pridnega in poštenega hlapca, ki zna dobro s konji voziti, se sprejme. — Kje, pove upravništvo. 514 3-1

Štefan Kaufman

trgovec z železnino
v Radgoni

priporoča lepo pozlačene križe in kotle po najnižji ceni. 305 5-1
Točna in solidna postrežba.

Vincenc Čamernik,

kamoseški mojster v Celju, Nova ulica 11,
poprej J. Weber-ja dediči

priporoča k seziji svojo 512 3-1

veliko zalogo grobnih spomenikov

iz različnih marmorjev, granita in sicerita, po konkurenčnih cenah.

Delavnica cerkvenih in umetnih ter vseh v to stroko spadajočih proizvodov.

Postrežba točna in solidna.

Načrti na željo brezplačno.

Slovanske knjižnice „Pod lipo“ 2. zvez.

Stolni dekan

dr. Ivan Križanič.

Cena knjigi 30 v, s pošto 35 v.

— Dobi se v —

tiskarni sv. Cirila v Mariboru,
Koroške ulice št. 5.

Karol Kociančič

kamnoseški mojster v Mariboru

Schillerstrasse 25

se priporoča v izvrševanje vseh cerkvenih del, grobov, nagrobnih kamnov in stavbinskih del, podob in ornamentalno-kiparskih del,

kakor tudi popravila na istih. — Vzorci in proračuni.

Trgovina z železnino „MERKUR“ PETER MAJDIČ

v Celju, Graška cesta števil. 12

priporoča svojo veliko zalogo

najboljšega železa in jekla, pločevine, žice, kakor žico za ograje, lite železnine, vsakovrstnega orodja za rokodelce, različnih žag, poljedelskega orodja in sicer orala, brane, motike, kose, srpe, grablje in strojev; vsakovrstnih ponev, ključalničarskih izdelkov ter okov za okna, vrata in pohištvo, žrebljev, vijakov in zakov, hišne in kuhinjske posode tehtnic, sesalke, meril in uteži, raznovrstnih stavbinskih potrebščin ter vsega družega blaga za stavbe, hiše, vrte itd.

Traverze, cement, strešna lepenka, trsje za obijanje stropov (štorje), lončene cevi, samokolnice, oprav za strelovode, ter vse v stroko železne trgovine spadajoče predmete.

Tomazeva žlindra, najboljšo umetno gnojilo.

* Bogata izber vsakovrstnih nagrobnih križev. *

Postrežba točna.

Cene nizke.

Zahvala.

Pri groznem požaru, ki je dne 14. avg. t. l. uničil ves trg Vače na Kranjskem, vdeležena je bila banka „Slavija“ v Pragi s 18. svojimi člani. Vse požarne škode dala je ta, po vsi pravici sloveča banka, preceniti v popolno našo zadovoljnost. Odškodnino izplačala je pošteno in točno.

Podpisani poškodovanci štejemo si v dolžnost, izreči banki „Slaviji“ za njeno kulanco svojo najtoplejšo zahvalo ter jo priporočati sl. občinstvu.

Vače, dne 2. okt. 1902.

Josip Bevc, Marijana Sajovic, Rozalija Slabanja, Jernej Mal, Alojzij Žerjav, Jos. Kerhlikar, Helena Ravnikar, Gašper Indof, Avgust Zarnik, Anton Juvan, Ivana Korač, Anton Barlič, Ivan Kristan, Alojzij Majdič, Franja Grile. 511 1-1

Vizitnice

priporoča

tiskarna sv. Cirila
v Mariboru.

Naznanilo.

Iz deželne sadjarske šole v Gleisdorfu pri Gradcu se bodo oddajale v jeseni 1903 oziroma spomladi 1904 sledeče spodaj navedene vrste jakolk in hrušek in sicer 15.500 komadov. Oddajala se bodo samo na štajerske kmete za znižano ceno 1 komad 70 vin. (izključno zavitka in pošiljatve.)

Na Gornje Štajersko se bodo oddajale od jabolk samo vrste 1, 2, 4, 11 in 12 od hrušek samo vrste 1, 2, 3 in 9.

Naročila se morajo doposlati deželnemu odboru štajerskemu do konca decembra 1903. Naročilu se mora priložiti potrdilo občinskega urada, da je naročnik kmetski posestnik v dotični občini. Če naročnik želi, da se mu drevesca že dopošljejo jeseni t. l., mora to odločno naznaniti ter naročilo doposlati do konca oktobra 1903. — Došlim naročilom se bode po yrsti ugodilo dokler je kaj v zalogi.

Več kakor 120 komadov se ne bode oddalo na enega posestnika ter je vsak posestnik zavezan, vsaditi prejeta drevesca na svojem posestvu. Drevesca se oddajajo samo proti takojšnjemu plačilu.

Seznamek jabolčnih in hruševih dreves, ki se bodo oddajala v sadni periodi 1903/1904:

Jabolka	visoka	srednja	pritlikava
1. Karlamovski	182	176	60
2. Kardinal	130	216	—
3. Grabensteiner	275	226	87
4. Ribston pepin	—	106	—
5. Belle Fleur rumeni	459	375	114
6. Kanada reneta	1538	628	5
7. Baumanova reneta	68	—	—
8. Prestolonasled. Rudolf jabolko	744	665	25
9. Londonski pepin	230	310	68
10. Ananas reneta	400	360	173
11. Bobovec veliki	1200	592	—
12. Mašanekar štajerski	900	1925	—
13. Huberjeve moštнице	948	478	—
Hruške	visoka	srednja	pritlikava
1. Dobra Lujiza Avraska	—	—	28
2. Liegelrove maslenke	7	52	44
3. Dielove maslenke	16	42	90
4. Sterkmanove maslenke	6	55	25
5. Postrvne hruške	36	50	30
6. Josipina Mohelska	4	14	38
7. Hardenpouts zimske maslenke	2	57	141
8. Dekanove zimske hruške	12	28	56
9. Weilerjeve moštнице	363	600	—

617 2-1 Gradec, dne 19. sept. 1903.

Dežel. odbor štajerski.

Vizitnice

priporoča

tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Čistilnice ali trieurje za čiščenje zrna
po najnovejši konstrukciji, 25%
ceneje kakor povsod drugod * * * * *

Rezalnice za klajo, ki režejo od 6 do
100 mm dolgosti * * *

— ima v zalogi —

J. PFEIFER

tovarna poljedelskih strojev v Hoča h
pri Mariboru. 499 3

Jožef Kolarič,

mizarski mojster v Mariboru

Tegetthoffov trg št. 3

(prej samostan sester reda sv. Frančiška),

absolviran obiskevalec tečaja mojstrov na c. kr. tehničnem obrtnem muzeju na Dunaju 376 26-6

se priporoča slavn. občinstvu v izdelovanje vseh mizarskih izdelkov za poslopja, pohištva in uprave za sobe in prodajalnice, ter vsakovrstno delo v šoli in cerkvi v vseh slogih najfinjšega in najpriprostejšega izdelka.

Načrti in proračuni so na razpolago.

Naročila za

krajevne razglednice

lično in fino izdelane

sprejema

tiskarna sv. Cirila

v Mariboru.

Preselitev.

Cenj. p. n. občinstvu uljudno naznanjam, da sem se preselil z mojo obrtjo iz Tegetthoffove ulice v Fabriksgasse št. 13 ter da kupujem in prodajam rabljené vinske sode in kupujem suhe doge vsake vrste. — Z odličnim spoštovanjem

504 3—2

Jožef Hvalec, sodar.

Naznanilo.

Pod imenom „Minenpulver“ izdalo je c. in kr. voj. ministrstvo smodnik, ki je jako sposoben za rigolenje.

Naročila so nasloviti na c. kr. topničarsko oskrbovališče (Artillerie Zeugs Depot) v Gradcu ter se mora z naročilom vred doposlati denar. Zaboj s 20 klg stane 21 K 44 vin., sod s 112 klg stane 97 K 65 v. Navesti se mora natančno naslov in zadnja železnična postaja.

Kdor pride sam v smodniško zalogo v Kalsdorf po smodnik, dobi zaboj za 20 in sod za 90 v ceneje.

Dobro ohranjeni sod z vrečo vred se vzame nazaj za 6 K 8 v in zaboj za 40 v v zalogi v Kalsdorfu.

Opozarja se, da se naj naroči ta smodnik kratko pred porabo, ker pri dolgem ležanju mokroto na se potegne ter se na ta način njegov učinek oslabša.

Gradec, dne 24. sept. 1903. 509 2—1

Deželni odbor štajerski.

Cena vžigalio: 8

1 orig. zaboj s 500 zavitki (normal) K 48—
franko Ljubljana 2% popusta

1 orig. zaboj s 500 zav. (Flaming) K 52—
franko Ljubljana 2% popusta

Iv. Perdan, Ljubljana

I. F. PAYER, 158 12

kamnoseški mojster v Mariboru,
Kokoschnegg- in Hilariusstrasse.

Predno se kdo odloči za nakup nagrobnega kamena, naj se prepriča o moji ceni ter si naj ogleda mojo veliko in raznovrstno zalogo

čez 100 izgotovljenih in zelo lepih nagrobnih kamenov.

Vsakomur dam vedno uljudno pojasnila ne da bi ga silil k nakupu.

Priporočam se tudi v izdelovanje vseh v mojo stroko spadajočih kamnoseških in kiparskih del posebno altarje, krstne kamne, obhajilne klopi ter poslužim radovoljno z vzorci in proračuni.

Zelo solidna postrežba pri nizkih cenah!

Pozor! Krščanska, domača firma!

Za napravo domače pijače z vinskim, hruškovim in jabolčnim okusom različnih vrst žganja in ruma, 80% očetnega cveta itd. Mojih snovij za domačo pijačo nikar ne zamenjajte z onimi, ki jih agentje prodajajo. Z mojimi snovmi, ki so naravni pridelek in ne umetne esencije, lahko mešate vino in sadni mošt, delate pijačo na trópine in droži ali tudi na samo vodo. Moje snovi so popolnoma neškodljive, ker je sestavina naravna. Vsled cene, ki je zelo nizka in finega blaga, ne pošiljam nikakoršnih agentov. Moja firma je po vsem Slovenskem znana in stara, poštna firma. Na zahtevo pošljem cenike in navodilo zastoj. Za na trópine in droži niso nobene druge snovi za rabo kakor samo moje. Pazite na mojo firmo:

Andrej Polak,

trgovec, **Gradec, Annenstrasse št. 46,**

„pri črnem psu“ 508 4—1

poprej: **Ivan Sajovic.**

NAZNANILO.

Usojam si naznaniti vsem posestnikom po trtni uši uničenih vinogradov, da imam letošnje jesen ozir. prihodnje spomlad okoli 40.000 komadov cepljenih trt na prodaj in sicer: 17.000 laški rilček (Wälschriesling), 6000 zlahtnina (Gutedel), 5000 kraljevina (Königstraube), 5000 burgundec beli (Burgunder weiss), 1500 nemški risling (Rheinriesling), 1500 rulanec (Ruländer), 1500 traminer (Traminer), 1000 šipon (Mosler), 800 burgundec modri (Burgunder blau), 700 silvanec (Silvaner).

Vse te trte so cepljene edino le na Rip. portalis.

Cena za v jesen odvezete trte je sledeča: I. vrste 100 kom. 20 K. II. vrste 100 kom. 8 K. — Na 1000 kom. dobi vsak 100 kom. II. vrste povrh. — Divjaki 100 komadov 4 K. — Na željo vinogradnikov pustim tudi cepljene trte skozi zimo na stalnem mestu v trtnici ter jih še le na spomlad pred saditvijo izkopam to je meseca marca. A vsled dela z osipavanjem trtnice v jesen in da se vsled tega zemlja otežkoči z izkopanjem trtnice na spomlad ter se stori manj sposobno za zopetno vlaganje trtnice, stane vsaka ta trta 2 vin. več. Cena tem trtam je torej: I. vrste 100 kom. 22 K, II. vrste 100 kom. 9 K. Na 1000 kom. dobi tudi vsak 100 kom. II. vrste brezplačno.

Oddajajo se le edino dobro zaraščene in vkoreninjene trte. Trte oddajajo se le v od trtne uši okužene kraje. Are je priložiti vsakemu naročilu 20% od naročene svote. Na naročila brez are se ne bo v ozir jemalo. Ustrezalo se bode, dokler bo kaj zaloge. Naročila za tiste trte, ki bi naj ostale čez zimo v trtnici, sprejemam le do 5. novembra tega leta. Oni pa, ki nočejo, da bi trte ostale v trtnici, se naj oglašijo pismeno ali ustmeno vsaj do 1. febr. prihodnjega leta pri

Anton Slodnjak,

475 10—4

trtnarju pri Sv. Lovrencu v Slov. gor.

Pošta: Juršinci pri Ptuj.

DEMETRIJ GLUMAC,

kotlar v Mariboru

Kaserngasse št. 13.

Kaserngasse št. 13.

priporoča svojo veliko zalogo **kotlov** za kuhanje žganja, kotlov za perilo in **peronospera brizgalnice.**

Izdeluje in popravlja vsakovrstna v njegovo stroko spadajoča dela točno in po ceni. 265 20

„Vzajemna zavarovalnica“

v Ljubljani Dunajska cesta št. 15 Medjatova hiša

vzprejema zavarovanja vsakovrstnih poslopij, premičnin in poljskih pridelkov proti požarni škodi, kakor tudi zvonov proti poškodbam. — Pojasnila daje in vzprejema ponudbe ravnateljstvo zavarovalnice v pritličju Medjatove hiše na Dunajski cesti v Ljubljani, a tudi po slovenskih deželah nastavljeni poverjeniki.

„Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani“ je edina slovenska.

Zavaruje pod tako ugodnimi pogoji, da se lahko meri z vsako drugo zavarovalnico. Postavno vloženi ustanovni zaklad jamči zavarovancem popolno varnost. 524 40

Rojaki zavarujte svoje imetje pri domačem zavodu!

Svoji k svojim.